स्थायामिष्टिरेव न सिद्ध्येत्। तस्मात्ताभिरिष्टिभिरसंस्कृते वह्नौ पवमानेष्टयः कर्त्तव्या लुप्यदर्शमस्य द्वितीये। लुप्यते पवमानेष्टौ निर्वापः क्रियते ऽथवा। लुप्यते साधनाभावात् तेन मुख्यो न लुप्यते। आधानप्रकरणाम्नातायां पवमानेष्टौ निर्वापसाधनं नास्ति अग्निहोत्रस्याधानोत्तरकालीनत्वेन तद्धोमसाधनभूतायाः तस्या अपि तथात्वाप्राप्ते ब्रूमः। मुख्यो निर्वापस्तं प्रति गुणभूताग्निहोत्रहवणी। न हि गुणलोपेन मुख्यो लोप्तुमर्हति। किञ्च आधानकाले स्वरूपेणैव अविद्यमानायामग्निहोत्राहवण्यां साधनत्वं दुरापेतम्। ततः साधनाभावादित्यनुपन्यासः। तस्मान्निर्वापो न लुप्यते। मीमांसापञ्चमाध्यायस्य तृतीयपादे चिन्तितम्।

आहिते पवमानेष्टिसंस्कृते वाग्निहोत्रकम्।
आधानेनाग्निनिष्पत्तेस्तन्मात्रे कर्म्मसम्भवात्॥
आधानस्यानपेक्षस्य नाग्न्युत्पादकता मता।
समुच्चितस्य हेतुत्वात् कर्म्म स्यादिष्टिसंस्कृते॥

अग्न्याधानादूर्द्ध्वं विलम्ब्य पवमानेष्टयः क्रियन्ते। द्वादशसु रात्रीष्वनुनिर्वपेदितीष्टिकालविधानात् ताभ्यः पुरा द्वादशसु दिनेष्वग्निहोत्रमनुष्ठेयम्। आधानमात्रेणाहवनीयाद्यग्नेर्निष्पन्नत्वादिति प्राप्ते ब्रूमः। आधानेन पवमानेष्टिनिरपेक्षेण नाहवनीयाद्यग्निरुत्पद्यते। अन्यथा पवमानेष्टिवैयर्थ्यप्रसङ्गात्। न च विकल्पः। आधानमुपजीव्य तस्मादुत्तरकाले तद्विधानात्। तत इष्टिभिः समुच्चित्यैवाधानमग्न्युत्पादकमितीष्टिभिः संस्कृते वह्नौ पश्चादग्निहोत्रानुष्ठानम्।